

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. LV. De casibus in quibus puella, vel sponsa, aut uxor, sequestrari possit, quomodò, quibus ex causis, & quibus observatis sequestratio fieri possit, & apud quos? Et utrum talis sequestratio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

sona in quam sit translatio, sit talis cui voluerit, aut debuerit Episcopus gratiam facere. Ideo iurispatronatus ante approbationem Episcopi, semper remansit apud fundatricem, non autem penes donatarium: qui tempore donationis erat Episcopo incognitus; nec per consequens ejus persona poterit ab Episcopo approbati, prout determinat Ferret. *consil.* 343. num. 2. *versic. sed utrum, & sequentib.*

8 Et hoc probatur à simili. Nam quidquid Doctores disputent circa emphyteusim, hoc certum est, quod filius aut alius nominatus in investitura feudali, tenetur nihilominus consensum Domini, & illius approbationem petere: per text. in *cap. 1. quo temp. miles, & cap. in n. s. feudorum, & ibi DD.* Et ratio est, quia emphyteusis continet onera realia, sicut feudum personalia: ideo persona emphyteuta, & ejus capacitas pro solutione onerum realium; & fundatarij pro praeestatione personalium, à Domino approbati debet. Eadem ratione cum consensus Episcopi circa translationem, iurispatronatus, respiciat personam approbationem, quae Episcopo nominata, & ab ea cognita vel approbata non fuerat tempore foundationis; consequens est, ut in dicta translatione novus Episcopi consensus intervenire debeat.

9 Quod tanto magis procedit, quia reservatio facultatis disponendi de iurispatronatus, sicut & alia in dicta foundatione contenta, non fuerunt simpliciter ab Episcopo approbata, sed cum clausula praeservativa, citra praesudicium iurium nobis & successoribus nostris competentium, & competiturorum: ita ut pretendi non possit quod Ordinarius sibi praedjudicare voluerit, quominus ab eo peti debeat approbatio, & confirmatio translationis in personam laicam faciendam: cum clausula illa praeservet omnia jura concedentis. *Mart. de claus. part. 1. claus. 158. num. 1.*

10 Neque obstat si dicatur, licuisse fundatrici, iurispatronatus illud in laicum, etiam sine Episcopi consensu vel auctoritate transferre: cum auctoritate ipso Episcopo in limine foundationis, sibi reservaverit jus de illo libere disponendi: quod verbum libere, significat etiam sine Episcopi auctoritate translationem fieri potuisse: juxta *Glos. in Clem. plures, versic. & ut facilius, de iurispatron. in verb. libere, Barbof. de diction. cap. 190. num. 2. qui plurimos allegat.*

11 Quia responsum fuit, dictionem illam libere, varias habere significationes: ut notat *Surd. consil.* 265. num. 30. & *consil.* 313. num. 94. & seq. nec significat quod actus poterit fieri propria auctoritate, quando potest aliud operari, prout hic: quia operatur ut libere possit disponere, habito respectu ad haeredes, & capitulum; non autem habito respectu ad superiorem, auctoritatem dictae foundationi praestantem: tum quia ipse hoc fecit sine praesudicio iurium sui Episcopatus, ut mox dictum fuit; tum etiam, quia in dicta auctorisatione nihil in dubio contra se ipsum, & suam auctoritatem facere voluisse censendus est, cum in qualibet dispositione semper censetur excepta persona loquentis: *l. inquisitio, Cod. de solut. Surd. consil.* 47. num. 20.

12 Et facultas libera debet intelligi secundum subiectam materiam, & secundum leges & jura de illa materia loquentia: *Alex. consil.* 80. n. 12. *volum. 1. Gozadin. consil.* 58. num. 22. *Seraph. decis.* 576. numero 4. *Gonzal. ad regul. 8. gloss.* 53. num. 24. *Surd. disto consil.* 313. num. 94.

Constat igitur ex praemissis, donationem iurispatronatus factam laico consanguineo fundatricis, cuius persona non fuerat approbata, nullam esse; & propterea, illa non obstante, licitum fuisse fundatrici de dicto iurispatronatus disponere in favorem ca-

pituli, in praesudicium primi illius donatarij, cuius donatio subsistere non poterat; & multò magis in praesudicium suorum haeredum: quod quavis in ultima donatione facta capitulo non intervenisset Episcopi approbatio, quae non requirebatur in hac ultima translatione iurispatronatus facta capitulo, vel alteri loco pio: *Roch. de Curte in tract. de iurispatron. in verb. ipse vel is à quo, num. 30. Ferret. de consil.* 343. num. 5. per text. in *cap. 1. & ibi Geminian. & Franc. de iurispatron. lib. 1. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 23. num. 13. Steph. Gratian. dist. 463. forens. 177. num. 3. & Optime Duran. lib. 2. de iurispatronatus: quorum prior facta fuerat in favorem laici; sed sine confirmatione Episcopi: posterius vero facta fuerat etiam absque consensu Episcopi, sed in favorem loci pii: & concludit pro validitate secundae donationis. & Addens non valere confirmationem Episcopi subsequutam primae donationis, in praesudicium secundae donatarij, cui jus erat intermedio tempore quaesitum.*

Haec causa fuit transactione sopita: quia durum est contra stimulum calcitrare, & lex fundationis erat admodum clara. Ideo consilui concediam, & ita factum fuit.

CAPUT LV.

De casibus in quibus puella, vel sponsa, aut uxor sequestrari possit. Quomodo, quibus ex causis, & quibus observatis sequestratio fieri possit, & apud quos. Et utrum talis sequestratio duret usque ad sententiam, & illius executionem; an vero, & quando etiam post laram sententiam. Et quid statuendum sit de muliere egente ad thori separationem, vel ad illam in jus vocata, in instante marito.

S V M M A R I V M.

- 1 Sponsa sequestranda est, si ex parte mariti alteretur iustus timor violentiae.
- 2 Sponsa traducta ad domum mariti, non sequestratur, sed restituitur marito, saltem quoad cohabitationem, non autem quoad copulam.
- 3 Si periculum sit ne sponsus per verba de praesenti traductam, sed nondum cognitam sponsum vel comprimatur, non est restitutioni locus, sed praecedendum est ad sequestrationem.
- 4 Puella, cui periculum est ne tutores immaturos, & inaequales procurent nuptias, sequestranda est.
- 5 Mariti binuba non debet permitti, si puella suam nubilem extra locum solita habitationis traducat, & multò minus extra Alveolam.
- 6 Si duo contendant de aliqua sponsa, ipsa debet sequestrari, ne postea contingat contentione reddi illis foris.
- 7 Mulier nupta, traducta & cognita, debet restitui pendente iudicio nullitatis matrimonii.
- 8 Limitatur nisi adessent evidentes & clarescentes matrimonii probationes: tunc enim mulier non redderetur viro, sed licet pendente iudicio sequestrationi.

- 9 Differentia quoad sequestrationem statuitur inter virginem, & corruptam.
 - 10 Index non debet conforere peccatum sub prætextu matrimonii, dum de eo sibi clarè constat; sed debet etiam ex officio partes separare.
 - 11 Mulier nupta, de adulterio convicta, etiam post sententiam manere debet in sequestro.
 - 12 Quæ sit praxis procedendi in causa separationis thori ex capite fornicationis.
 - 13 Mulier lite pendente super separatione thori sequestranda est: non tamen præcisè requiritur quod hæc sequestratio fiat in monasterio, sed potest fieri in alio loco honesto & tuto.
 - 14 Post sententiam separationis thori ex culpa viri, uxor libera ab omni sequestratione dimittenda est.
 - 15 Quæ observanda sint à iudice, ad mulieris, vel puella sequestrationem deveniente.
 - 16 Sequestratio non debet fieri apud affines mulieris vel puella, si suspecti sint.
 - 17 Relatio peritorum nulla est, si pars in eorum deputatione citata non fuerit.
 - 18 Index non potest nominare peritos, nisi in casum discordia, vel contumacia.
 - 19 Cessante causa finali sequestrationis mulieris, cessare debet sequestratio.
 - 20 Sponsa cogenda est per executiones & censuras, ad observationem data fidei; etiam si non intervenierit iuramentum in promissione. Amplia, etiam si diceret se fidei promississe, numer. 21.
 - 22 Sponsa, contra quam agitur ut fidem observet, debet manere in sequestro usque ad finem litis, & numer. 23.
 - 24 Quando agitur duntaxat de exploranda voluntate mulieris, facta exploratione, finitur sequestratio.
 - 25 Quandoque, sed magnà cum circumspetione, sequestrationis mulieris vicem subit cautio.
 - 26 Novus casus in quo dubitari potest, an sit locus sequestro: remittitur ad cap. 79. infra.
- 1 Ceterum est, puellam quæ cum aliquo sponsalia contraxit, sequestrandam esse, quando sponsus iustam habet causam timendi, ne ipsi à parentibus aliqua inferatur violentia, si forsan ipsis inficis contraxit: quod de jure communi licet (quidquid sit de jure Galliarum). Probatur per text. in cap. cum locum, quem ibi sic intelligit Abbas numer. 5. de sponsalib. in versis. ex quo inferitur, ubi dicit quod ad matrimonium contrahendum non sufficit purus consensus, sed debet esse cum plena libertate & securitate: & ideo quando est indagandus animus puellæ, iudex debet ex officio providere, ut collocetur in domo, ubi nullum metum, nullamque violentiam timere possit. Quamobrem si timeatur de violentia, puella sequestrari debet in monasterio monialium, vel apud honestos ipsius consanguineos. Caroc. in tract. de sequestro, quest. 1. 6. quest. princip. numer. 2.
- 2 Supradicta procedunt, quando agitur de sponsa per verba de futuro; secus esset dicendum, si ageretur de sponsa de presenti; quia tunc distinguendum esset, utrum illa ad domum mariti traducta fuisset, an non: si traducta sit, & nondum cognita, maritus debet manuteneri in possessione suæ uxoris quoad cohabitationem, & alia obsequia per uxorem debita; non tamen quoad copulam, in cuius possessione nunquam fuit; & si spoliatus fuerit, debet reintegrari: & sic nullus erit hoc casu sequestrationi locus, secundum Thom. Sanch. de matrim. lib. 7. dis-

put. 112. numer. 8. † Si tamen hoc casu timor esset ex parte mariti, ne violenter copulam extorqueret, dum de sponsæ restitutione disputatur; tali casu non esset restituenda, donec de illius exceptionibus cognitum esset: ut ibidem tradit Sanch. numer. 10. Et hoc casu existimo maritum iuste petere posse sponsæ suæ per verba de presenti sequestrationem, si timor ad sit suæ bormationis: per text. in cap. penult. de probat. in illis verbis: Ponatis interim in illo monasterio quod intravit, ut ibi secure valeat commorari, donec iudiciali sententia quid agi debeat decernatur.

Tertius est casus in quo sequestratio peti potest, quando agitur de puella quam tutor nimis festinanter nuptui tradere vult, aut illi inæquale matrimonium procurare: tunc enim ipsa sequestratur. Caroc. in dicto tract. de sequestro, quest. 6. princip. quest. 1. numer. 1. ubi etiam dicit sequestrari à vitrico ex causa suspitionis. † Unde in casu occurrenti Consului, & sic observatum fuit, quod puella juvenis, cuius mater extra Monarchiam nupsit, & ad secunda vota convolverat, sequestraretur in monasterio, donec de ejus matrimonio fuisset actum, & ad illius perfectionem eventum: quia timor erat ne mater illam abduceret extra Monarchiam, ubi citationes exequi, & iurisdicção curiæ Episcopalis ordinariæ exerceri non posset, quæ postea fuit tradita viro idoneo, & monasterio, in quo sequestri nomine existeret, abducta, ex traditis notanter per Rot. decis. 255. n. 21. part. 6. recent. ubi dicitur multum convenire juri & æquitati, ac saluti filiorum, ut non abducantur à loco suæ originis, & habitationis; & iudicem posse etiam ab ipsa matre exigere cautionem, de illos non abduciendo extra illum locum.

Quartus casus est in quo conceditur sequestratio, si duo contendant de aliqua sponsa, quam uterque sibi prætendit matrimonio jungendam esse: tunc enim, lite pendente, puella sequestrari, & copula interdicti debet: per text. in cap. 2. & in cap. tua fraternitas 4. de spons. duor. & in cap. tenor 10. §. final. juncta glof. in verb. accedat, de sentent. & re iudic. per quæ jura ita tenet Narr. consil. 250. numer. 9. sequitur Gaill. lib. 1. observ. 112. n. 15. attestans ita fuisse in camera Imperiali observatum, quanquam in iuribus per eos allegatis prohibeantur quidem geminata sponsalia, sed de sequestratione ibi non fiat mentio: sed melius probatur per text. in d. cap. cum locum 14. de sponsalib. secundum primam lectionem, quam exponit Gu-tier. de matrim. cap. 37. numer. 1.

Quintus est casus, dum agitur de muliere nupta post matrimonium consummatum, ad cuius tamen nullitatem uxor agit; & hoc casu non est decernendum sequestrum, quia maritus suæ possessione spoliaretur, ut probatur per text. Glof. & DD. in d. cap. cum locum, juncto cap. 1. ut lit. pendente. & quamvis DD. in d. cap. cum locum, dicant mulierem esse sequestrandam, quando timetur quod executio propter potentiam adversarii fieri non possit: tamen loquuntur quando mulier est virgo; vel si est corrupta, ipsa stat contra matrimonium: sed quando ipsa non stat contra matrimonium; sed is, contra quem agitur ad matrimonii nullitatem, illam possidet, & matrimonium illius est plenè probatum, & consummatum; tunc non est locus sequestro, sed mulier debet remanere apud virum, qui in ejus possessione reperitur, ut fuit decisum apud Puteum decis. 247. lib. 3. in correctis, ubi notatur in margine, causâ iterum propositâ, fuisse decisum non esse locum sequestro. † Neque obstat, quod agatur de materia peccati. Quia etiam in hac materia fit restitutio uxoris marito, quando non ad sunt claræ & evidentes probationes in contrarium:

per text. in cap. litteras, de reſtit. ſpoliar. Rot. apud Poſt. decif. 241. n. 3. & 4.

Dixi, quando non adſunt probationes in contrarium. Quia ſi iudici notoriè conſtaret de peccato, non eſſent conjuges in eo conſovendi, ſed conſeſtim ſeparandi: ut in d. cap. litteras 13. ibi, & probationes offerantur incontinenti, de reſtit. ſpoliar. & tradit additio margin. ad Put. d. decif. 248. lib. 3.

9 Unde in caſu occurrenti. Dixi, verum quidē eſſe maritum lite pendente & conſummato matrimonio manutendū eſſe; quamvis agatur de materia peccati: ut præter ſupra deducta probatur per Gratian. diſcept. forenſ. cap. 8, n. 6. ubi docet hoc caſu non eſſe locum ſequeſtrationi uxoris. Poſtius de manutent. obſervat. 10. n. 97. & 98. ubi id bene explicat, ut locum habeat ſi ageretur de virgine; quia ipſa ſequeſtranda eſt: ſecus de muliere corrupta, conſummatōque matrimonio, præſertim ſi ex eo liberi creati fuerint: quam diſtinctionem etiam facere videtur Rot. apud Ludoviſ. decif. 351. n. 45.

10 Tamen quia notoriè conſtat illam mulierem vivere cum peccato; quia matrimonium non fuerat contractum coram proprio Parocho, neque denunciationes in Gallia ex ordinationibus requiſitæ intervenerant; ſed ſolum instrumentum matrimonii ſumptum per notarium, & mulier illa retenta fuerat à viro per aliquod tempus, tanquam focaria ſeu concubina. Conſulvi ut ipſa prius dimiſſa, vir inſtaret ad matrimonii perfectionem in facie Sanctæ Mariæ Eccleſiæ, prout fuit factum; & ſis introducta ad obtinendam matrimonii celebrationem, non obſtanti- bus aliis impedimentis, & oppoſitionibus affinium: quia alioquin ipſe iudex Eccleſiaſticus partium ordinarius potuiſſet ad ſeparationem conſortii & cohabitationis procedere ex officio, lite durante: Gemina. conſil. 76. in princip. Tuſch. liter. P. conſuſ. 441. n. 14. Poſtius de manutent. obſervat. 10. n. 95. add. ad Butar. decif. 815. n. 22.

11 Sextus caſus eſt, quando agitur de muliere nupta, quæ propter adulterium ſeparatur à marito: & hic ſequeſtranda eſt omnino, ſi maritus hoc petat, & expenſas offerat, in loco in quo peccandi occasio omnino tollatur: veluti in monaſterio (in locis in quibus adſunt monaſteria convertitarum) ut fuſe comprobatur Farin. de delict. carnis, quaſt. 141. n. 19. idque non ſolum durante lite, ſed etiam ipſa finita; quia hoc illi datur loco pœnæ: ut ibi per Farinac.

12 Septimus caſus, quando uxor agit ad ſeparationem thori propter culpam mariti, veluti propter ejus ſævitiam, aut adulterium; & datur iudici ſumus periculi imminentis, caſu quo uxor cum marito habitaret: juxta praxim quam aſſert Sanch. in tract. de matrim. lib. 10. diſp. 18. n. 30. ubi dicit, quod iudex debet capere ſummarias informationes, etiam parte non citata, ſuper juſto timore futuræ & irreparabilis ſævitiae, qui ſufficit ad obtinendam ſeparationem ad tempus;

13 & tunc mulier ſequeſtrari debet, & poni in loco tuto, donec cauſa fuerit decisa: Farin. quaſt. 143. n. 218. veluti in domo alicujus mulieris honeſtæ, in qua vir, vel ejus affines, & conſanguinei aliquam injuriam aut violentiam inferre non poſſint: & viciffim mulier non habeat occaſionem malè vivendi, aut etiam in aliquo monaſterio monialium: quia non exigitur præciſe quod ipſa ſequeſtretrur in monaſterio, neque ad id præciſe per judicem cogi poteſt, ſed ad iudicis officium pertinet, ut provideat de loco commo- do & ſecuro ac honeſto; & ne poſſit ſecurè ac liberè ſuam cauſam agere, ut decifum fuit in Rot. apud Butar. decif. 684.

14 Octavus caſus eſt, quando fuit lata ſententia ſe-

parationis thori propter viri ſævitiam, aut culpam; & hoc caſu, non ſolum uxor marito non eſt reſtituenda, ſed etiam liberanda à ſequeſtro jam facta: ita ut ipſa poſſit ſibi eligere habitationem, prout ſibi placuerit: & ſi timeat offendi à marito, poſſit ſe ipſam conſtituere in loco tuto, & ſecuro, per eam eligendo: quod probatur per text. in cap. ex tranſmiſſa 8. in fin. de reſtit. ſpoliar. ubi mandatur uxorem ſequeſtrari in loco tuto, donec lata fuerit ſententia: ergo lata ſententiā in favorem uxoris, ceſſat ſequeſtratio: alioqui pœnam uxor innocens pateretur, quod eſſet abſurdum: ita determinat Ciriac. Nigri controverſ. 172. n. 109. juncto n. 5.

Cæterum in caſibus in quibus locus eſt ſequeſtrationi mulieris, virginis, vel deſponſatæ, ſeu etiam conjugatæ, Iudex penes quem hujus negotii cognitio eſt, ad multa advertere debet. Primo enim de matrimonio puellæ contentendes viri ſunt potiores, debet ſumere ſummarias de fide matrimonii & informationes; rixas & querelas ex officio, quantum fieri poteſt, impedire; etiam indiſtis pœnis, & invocato, ſi opus fuerit, brachio ſæculari: puellæ reſponſiones non in domo parentum accipere, ſed in loco ab omni ſuſpicionem remoto, ubi libera ſit illius voluntatis declaratio. & Eaque de cauſa dicendum aliàs, Reſponſiones personales cujuſdam nobilis puellæ factas ſuper fide data matrimonii, & ſuper illius voluntate, minus rectè habitas fuiſſe; quia examinata fuerat in domo affinium, qui quotidie maximo cum animi ardore inſtabant, ut matrimonium tanquam metu celebratum, nullum & invalidum declararetur: ut teſtatur Ricc. in prax. rer. fori Eccl. ſaſt. tir. de praxi matrimon. decif. 247. & Idque notè obſtante prætextu allegatæ infirmitatis, de qua non conſtabat, niſi per relationem peritorum mulieris in civitate Tholoſana nominatorum; nempe parte non citatâ juxta doctrinam Bart. in l. Theopompus, n. 11. ff. de dot. præleg. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 47. n. 12. ff. de dot. præleg. Bononien. 22. num. 6. & 10. qui omnes requirunt partis citationem in nominatione peritorum; & cum non poſſit iudex peritos ex officio nominare, niſi in cauſa diſcordiæ partium in nominando, vel contumaciæ: ut per Barz. d. num. 6. & 10. Cum ergo non conſtaret de infirmitate puellæ, per relationem peritorum legitimè factam; nec quod infirmitas eſſet talis, quæ illam ad locum non ſuſcipe- re, aut deduci impediret, ſaltem adhibitis pro qua ſanitate debitis præcautionibus; & ſequebatur dictæ puellæ reſponſiones personales uti minus legitimè factas, eſſe in loco non ſuſpecto repetendas. Totam huius rei praxim ponit ad longum Gutier. d. cap. 37. num. 2.

Præterea debet iudex conſiderare, quia de cauſa, & ad quem finem fiat ſequeſtratio puellæ, vel mulieris. Si enim fiat ſimpliciter ad explorandam illius voluntatem, facta exploratione ceſſabit ſequeſtratio. Si ut puella, vel mulier ſit ſecura & immunis à viri violentia; durabit ſequeſtratio quamdiu durabit occaſio & timor violentiæ. Si denique ut ſententiæ proferendæ executio non reddatur inutilis, durabit uſque ad finem litis, & ſententiæ executionem: quod bene explicat Gutier. d. cap. 37. de matrim. n. 5.

Unde aliàs inferrebam, quod cum quædam puella alicui fidem ſuam per ſponſalia legitimè conceſſa dedidiſſet, lite de ſuper pendente ſequeſtranda erat, nec à ſequeſtro dimovenda, donec lis fuiliſſet detecta: ne ſententiā proferenda in illo iudicio detecta executionis redderetur eluſoria. Non enim ſubor, ſequeſtratio ad explorandam illius voluntatem, quæ imò cogenda erat ad obſervantiâ juratæ promiſſionis.

Quæst. & Resol. benefic. Cap. LVI. 85

SUMMARIUM.

- Ricc. in dicta prax. matrim. decis. 331. & decis. 233. num. 6. ubi hoc locum etiam habere vult, etiam si non intervenisset iuramentum: Bonacin. de matrim. quest. 1. punct. 2. num. 1. Talisque coactio fieri potest etiam per captivam personarum, & per censuras Ecclesiasticas. Sanch. de matrim. lib. 1. disput. 29. n. 4. in princip. Ricc. collect. 231. Seraphin. decis. 1112. n. 1. ¶ Ampliatur etiam si mulier diceret se fidei, & animo se non obligandi promississe. Bonacin. loc. citat. num. 4. versic. Dico ex vi iuramenti.
- 22 Itaque cum non ad explorandam voluntatem, sed pro securitate executionis fieri debeat sequestratio, non debebat amoveri à sequestro donec lis fuisset plenè terminata. Gutier. dict. cap. 37. num. 3. versic. & quidem primo casu. Alex. consil. 161. numero 10. lib. 5. Craver. consil. 190. per tot.
- 23 Eadem ratione in illa causa matrimoniali Tholosana, de qua suprâ, n. 16. Dicebam puellam usque ad exitum causæ in loco tuto sequestrandam, nec à sequestro amovendam, donec lis fuisset finita, juxta conclusiones supradictas, per text. in dict. cap. cum locum, de sponsalib. his verbis: Mandamus quatenus puellam, de cuius matrimonio questio ventilatur, in demo in qua nihil eam timere oporteat, facias honestè reneri, donec prædicta causa terminata fuerit, & sententia sine contradictione cuiusquam valeat executioni mandari. Ratio est, quia agebatur contra ipsam ad observationem fidei datæ.
- 24 Et è contrario, in alia matrimoniali Montis Adhemarij, in qua solum tractabatur de exploranda voluntate sponsæ, quæ in quadam arce detenta declaraverat se nolle illud matrimonium: deinde verò ad libertatem reducta, contrariam fecerat declarationem, & primam revocaverat. Dixi locum quidem esse sequestro, sed sponsam, facta sua spontanea declaratione, dimittendam esse, nec in sequestro amplius detinendam, juxta conclusiones prædictas, & tradita per Gutier. dicto cap. 37. num. 3. versic. & videtur, & versic. ceterum, & num. 5. Et ex eodem fonte deducuntur ea, quæ de muliere conjugata in sequestro retinenda, vel dimittenda, superius diximus num. 7. & seq. quæ hic non repetuntur.
- 25 Ultimo advertendum est post Gutier. dict. cap. 37. numero 3. in 2. casu, versic. quod sic ex meritis causæ, posse iudicem, si iura sint in ambiguo, puellam nondum nuptam parentibus committere, datis fidejussoribus idoneis: qua tamen in re iudex circumspiciendus admodum esse debet, & advenire utrum fidejussor sufficiat, ut per eum sententiæ proferendæ executio non reddatur elusoria: qua in re multum poterit illius arbitrium.
- 26 Nonus casus in quo dubitari potest, utrum sit locus sequestrationi, nempe quando uxor allegat maritum impotentem: exponitur inferius. c. 79.

- 1 Ecclesia metropolitana, vel cathedralis, est communis parochia totius diocesis.
- 2 Quilibet potest recipere sacramenta in Ecclesia cathedrali.
- 3 Qui in festo Paschæ communicat in Ecclesia cathedrali, satisfacit præcepto Ecclesiæ.
- 4 Ecclesia cathedralis, ob sui parochialitatem, habet regulariter fundatam suam intentionem in exaltatione decimarum.
- 5 Ecclesia inferiores censentur in dubio constructa ad auxilium & succursum cathedralium.
- 6 Ecclesiæ inferiores erectæ in parochiales, habent titulum collativum & perpetuum.
- 7 Non potest procedi ad erectionem parochia per viam separationis ab Ecclesia cathedrali, nisi de consensu ipsius Ecclesiæ cathedralis.
- 8 Concil. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 4. non habet locum quando in loco remoto adest oratorium, aut Ecclesia succursalis.
- 9 Ecclesia in qua sacramenta administrantur nomine Ecclesiæ cathedralis per presbyteros deputatos, & amovibiles, dicitur succursalis, seu auxiliatrix Ecclesiæ cathedralis.
- 10 Matricis Ecclesiæ nomen varias quidem habet significationes, sed præcipue applicatur Ecclesiæ cathedrali.
- 11 Sacerdos Ecclesiæ auxiliatrix non dicitur Rector, sed officiator.
- 12 Amovibilis presbyter, non proprio, sed deputatis nomine possidet.
- 13 Possessio deputati ad tempus, finito tempore expirat, & non est manutentibilis.
- 14 Amovibilis Vicarius in Parochiali deputatus, potest amoveri sine causa; sed non animosè, aut ex odio: hoc enim casu posset iudicis officium implorare.
- 15 Dato summo perpetuitatis, possessio longi temporis manutentibilis est.
- 16 Officia Ecclesiæ amovibilia dari possunt ad vitam cum consensu capituli, & auctoritate Papæ.
- 17 Episcopus non potest revocare concessionem ad vitam officij manualis, si Papæ confirmatio accesserit.
- 18 Qui semel officium amovibile consensu dari ad vitam, non obligatur ad id in futurum.
- 19 Amplia ut per talem consensum, si de ejus animo, vel protestatione appareat, sibi non præjudicet in petitorio, nec in possessorio.

Ecclēsia Cathedralis curam animarum per vicarium temporalem, & ad nutum amovibilem exercere solita, in quodam civitatis suburbio semel vicarium, durante eius vita, in illius suburbij Ecclesia pro sacramentorum administratione deputaverat. Illo autem vita functo, quidam vicariam illam sub nomine perpetui beneficii impetraverat: Unde quæsitum fuit, utrum talis impetratio subliteret. Et negativè responsum fuit.

In primis enim supponendum est, Ecclesiam Metropolitanam seu Cathedralē esse communem totius diocesis parochiam: probatur in cap. 2. & ibi Gloss. & DD. de peniten. & remiss. in 6. in verb. suo subdito, ubi dicit Archiepiscopus Ecclesiæ cathedralis, quoad sacramenti penitentiae administrationem, reputari Vicarium Episcopi. ¶ Et de iure quilibet potest sacramenta recipere in Ecclesia cathedrali.

H &c

CAPUT LVI.

Ecclesiam Cathedralē, quæ propriè Matrix dici potest, totius diocesis esse parochiam, & fundatam habere intentionem in Ecclesiis auxiliatricibus, quas Succursales vocant, ibique non esse cogendam Vicarium perpetuum constituere, præsertim si sit in immemoriali consuetudine presbyteros amovibiles, & salaratos deputandi.

Tom. I. Pars I.